

גבורת המעשה

ומופתי הגבורה

אוסף פרשיות גבורה

פרשיות מספר 1-20

אוקטובר 2023 – חשוון התשפ"ד

"זכורת המעשה ועוצמת הכוח"

יבוא יום שנידרש להתנצל בפני הדור הזה –דור הלוחמים במלחמה. **דור הקורונה,** שלא היה במסגרות ולא פיתח חוסן, **דור "הטיקטוק"** שבילה את רוב זמנו אל מול המסכים. כמה מילים נכתבו ונאמרו על חוסר המשמעות, הבלבול, חוסר היציבות והחומריות. **הם למזלנו לא האזינו.** ההפתעה היתה כפולה – הופתענו מהמתקפה הרצחנית וגם **הופתענו מהגבורה ומההוד של הדור המופלא הזה.** הוא התגלה **במלוא תעוזתו ובמלוא מסירות הנפש** למען האומה והאדם.

יחידות המגן בגזרת עזה ביום שבת כ"ב בתשרי התשפ"ד ה-7 לאוקטובר 2023 ויחידות נוספות, שהצטרפו ללחימה, מהוות לכולנו **'סמן ימני' ערכי.** על אף היקף הנפגעים, על אף הפגיעה בשרשרת הפיקוד, על אף נפילתם ופציעתם של עשרות רבות מלוחמיהם וחייליהם במפקדות ועל אף ההפתעה והכישלון המבצעי בשעות הראשונות, על אף כל אלו – **הם המשיכו להילחם בכל תנאי** בקרב ההגנה עצמו וימשיכו להוביל את הקרבות בהמשך המלחמה כולה.

סודם הוא פשוט – כוחם של **המפקדים**, כוחה של **הרעות**, של **המשמעות** הלאומית, של **מורשת הקרב וגאוות היחידה,** כוחם של **המקצוע** ותחושת **המסוגלות** וכוחה של המשימה הבאה וההאחזות **בנוהל, בתרגולת ובטכניקה הקרבית.** זוהי אמת המידה לעוצמתם וזוהי אמת המידה לכלל הכוחות הלוקחים חלק בלחימה – ממשיכים קדימה בכל תנאי ובכל מחיר.

המלחמה רק התחילה. עוד נכונו לנו אתגרים רבים, עוד נכונו לנו עלילות גבורה ונצחון הרוח.

חוברת זו מאגדת בתוכה מעט המעיד על המרובה – **פרשיות גבורה מתוך הקרבות, המבליטות את רוח ההקרבה והצעידה קדימה, את היוזמה ועוז הרוח, את עוצמתנו המוסרית ואת צדקת דרכנו.**

תא"ל, אופיר לויוס
קצין החינוך והנוער הראשי

המפקד,

האסופה המונחת לפנייך אינה ספר היסטוריה או ריכוז של סיפורי גבורה ממורשת העבר. **היא אוסף סיפורי המורשת המתהווה מתוך הלחימה הנוכחית.** פרשיות גבורה, מיחידות שונות, המתארות את עוז הרוח של הלוחמים והמפקדים בלחימה עד כה.

אלו סיפורים שראוי לקרוא אותם וכדאי לדבר עליהם בשיחת צוות, מחלקה או פלוגה. אלו הסיפורים שלנו, חיילי ומפקדי צבא ההגנה לישראל, המבטאים את עוצמתו וערכיו של צה"ל. **השיחה בעקבות הסיפורים השונים יכולה לסייע בידייך לחזק את רוח הלחימה, את צדקת הדרך ואת הערכים שיובילו את מסגרתך אל הניצחון.**

דגשים לשיח פיקודי:

- **עם הפנים לניצחון:** צה"ל נכון ומוכן לכל משימה. השגנו שליטה ואנחנו נלחמים בעוז ובגבורה עד להכרעת האויב.
- **צדקת דרכנו:** אנחנו נלחמים למען מטרה שאין צודקת ממנה - השבת הבטחון למדינת ישראל ופגיעה אנושה באויב.
- **מכה קשה על האויב:** אנחנו פועלים בכל כוחנו לריסוק האויב. נעשה זאת בחכמה ובמקצועיות, מתוך שמירה על מוסר בלחימה שיאפשר מרחב פעולה צבאי - להלום באויב עד להכרעתו.
- **כאגרוף עוצמתי ומלוכד:** ברעות לוחמים נלחם כתף אל כתף ונחתור למגע. נזכור כי עם ישראל כולו עומד מאוחד מאחורינו וסומך עלינו להשיב את הביטחון.
- **יוזמה והתקפיות:** גורל המערכה על כתפינו! בזכות היוזמה והחתירה למגע של מפקדים ולוחמים ננצח.
- לסיכום, הבא בפני פקודיך את המסרים החשובים לך בנקודת הזמן הזו.

רשימת פרשיות הגבורה

עמוד 6 — **"תזכרו שעם ישראל סומך עלינו"**
חטיבת הצנחנים – גדוד 202

עמוד 7 — **"בכוחנו להתגבר"**
פקע"ר – חטיבת החילוץ וההצלה

עמוד 8 — **"אנחנו מכניעים אותם"**
הגנת הגבולות – גדוד קרק"ל

עמוד 9 — **"אני גאה בכל אחד ואחד שעומד פה"**
חטיבת גולני – גדוד 13

עמוד 10 — **"באתי להילחם"**
ז"י – החטיבה הרב-מימדית

עמוד 11 — **"אין סיכוי שהם מנצחים אותי"**
חטיבת הקומנדו – יחידת דובדבן

עמוד 12 — **"עם ישראל מצפה מאיתנו שננצח"**
חטיבה 188 – גדוד 53

עמוד 13 — **"כולם נרתמו, כולם נלחמו"**
חטיבת גבעתי – סיירת גבעתי

עמוד 14 — **"אחד הדברים הכי חזקים שחוויתי באירוע זה הצוות"**
חטיבת הנח"ל – סיירת נח"ל

עמוד 15 — **"היינו טנק בודד בגזרה, הבנו שאין שם מישהו אחר"**
חטיבה 7 – גדוד 77

עמוד 16 — **"זה התפקיד שלנו"**
חטיבה 401 – גדוד 46

עמוד 17 — **"אנחנו פה, קמות על הרגליים"**
הגנת הגבולות – חטמ"ר דרומית – גדוד 414

עמוד 18 — **"שייטת 13 תגן עליכם"**
חה"י – שייטת 13

עמוד 19 — **"אנחנו מבינים שצריכים אותנו"**
חטיבת גבעתי

עמוד 20 — **"הבנתי שלא משנה מה – אין פחד"**
חטיבת הצנחנים וטייסת 118

עמוד 21 — **"זו השעה שהעם צריך אותנו ואנו צריכים להיות שם"**
חה"י – פלגה 916

עמוד 22 — **"המשימה שלנו – להביא כמה שיותר כוחות למרחב"**
ח"א – טייסת 124

עמוד 23 — **"אני מרגיש שייכות גדולה לכל האנשים שאיתי בגדוד"**
חטיבת גולני – גדוד 13

עמוד 24 — **"אין סיכוי שאני נותן להם להיכנס לחמ"ל"**
מפקדת אוגדת עזה

עמוד 25 — **"הדבק ביני ולבין הלוחמים חזק יותר מהכדור"**
חטיבת הקומנדו – יחידת אגוז

"תזכרו שעם ישראל סומך עלינו"

<u>תיאור האירוע:</u> בתגובה למתקפה הנפשעת, הוקפץ במהלך השבת **גדוד 202** לכפר עזה להדיפת המתקפה ולחימה נגד מחבלי הקומנדו ('נוכבא') של חמאס. ביום 10.09.23, שוחח המג"ד עם חייליו וחשף את גבורתם של פקודיו באירוע:

"אתמול מ-11:00 בבוקר עד היום (ב' בלילה) היינו בכפר עזה אחרי לחימה משמעותית מאד, אנחנו הרגנו, לפחות מה שספרנו בידיים, מינימום 20 מחבלים בהיתקלויות פנים מול פנים, רימונים, טילי לאו, אש ועוד [...] טיהרנו את רוב היישוב מאויב וחטיבה 505 החליפה אותנו, לוחמי מילואים, חבר'ה מדהימים...עלינו להשיב את המצב לקדמותו, להעביר את המלחמה למגרש שלהם ואנחנו נעשה את זה. עשינו זאת לפני כמה שעות ואנחנו נעשה את זה בכל העוטף, אם זה גדודי סדיר אם זה גדודי מילואים, לא משנה מי, כולם ביחד [...] כל המ"פים היו פה בפנים וגלחמו, יש לכם מפקדים הטובים שאני ראיתי, עומדים מול אש, מול פתחים, רימונים, אש לא סבירה, מצליחים להיכנס פנימה להרוג אויב וגם לוודא עליו הריגה בסוף. אז תהיו גאים במפקדים שלכם שהולכים להוביל אתכם בלחימה, תסמכו אחד על השני, תזכרו שזה הרגע שלשמו התאמנתם והתגייסתם תזכרו שעם ישראל סומך עלינו ואף אחד לא יכול לעשות את זה חוץ מאיתנו. כשהם יפגשו את גדוד 202 הם הולכים לבכות על היום שהם נולדו!"

2

"בכוחנו להתגבר"

<u>תיאור האירוע:</u> בשבת, בוקר שמחת תורה, 7 באוקטובר, כ"ב תשרי, פתחו ארגוני הטרור ברצועת עזה במתקפת פתע רצחנית ומשולבת על מדינת ישראל. רקטות וטילים רבים נורו ליישובים ולערי ישראל ומחבלים חדרו לעורף הישראלי במספר מוקדים.

גדוד תבור מחטיבת החילוץ וההדרכה בפיקוד העורף לקח חלק במרדף ותפיסת מחבלים, **פינה תחת אש כבדה** את תושבי עוטף עזה וספג אבידות כבדות. מפקד חטיבת החילוץ, אל"ם אלעד אדרי, יצא מבא"ח העורף בזיקים במהלך השבת כדי להילחם עם פקודיו, נלחם שעות רבות לצד לוחמיו **במאמץ לסכל את המחבלים במקום ולהגן על תושבי האזור.** במקביל פעלו כוחות החטיבה לחלץ לכודים בבאר שבע.

"גם בזמנים קשים כמו אלו, עלינו לזכור כי בכוחנו להתגבר על ההפתעה, להפוך את המצב ולהשיג ניצחון. כמו בעבר גם כעת, כוחה של החטיבה בצדקת הדרך וברוח שלנו. אנחנו מבצעים משימה חשובה -- מגנים על מדינתנו וביתנו. אנחנו נחושים, חזקים, ובעלי עוצמה אשר בלתי ניתנת לערעור."

-אל"ם אלעד אדרי, מפקד חטיבת החילוץ וההדרכה

3

"אנחנו מכניעים אותם"

<u>תיאור האירוע:</u> עם פרוץ המתקפה האכזרית של האויב מעזה, חבר כוח מגדוד קרקל בפיקודה של **סא"ל אור בן יהודה,** לגדס"ר נח"ל, והצליח להכריע ולשבות **מחבלים חמושים** במושב יתד בחבל שלום.

"ביום שבת האחרון אנחנו שומעים שבגזרה השכנה שלנו מתחיל צבע אדום. לאחר שיח שלי עם מג"ד גדס"ר נח"ל, אנחנו מבינים שנחבור ללחימה יחד במוצב סופה [...] אנחנו מגיעים עם מקסימום האמצעים שיש ברשותנו, והיכולת להשיב את המצב לקדמותו עם כוחות נרחבים מסביב של טנקים, לוט"ר והשייטת. [...] אחרי שעות ארוכות של קרב וניסיונות רבים של האויב להגיע מכמה נתיבים, אנחנו מכניעים אותם [...] גדוד קרקל וצה"ל כולו עושה את כל המאמצים להשיב את המצב לקדמותו. **אנחנו חזקים וניתן מענה לכל אחד בשטח."**

"אני גאה בכל אחד ואחד שעומד פה"

<u>תיאור האירוע:</u> גדוד 13 של גולני היה בתעסוקה מבצעית באזור עוטף עזה כאשר התחילה ההתקפה הרצחנית של האויב מעזה. הגדוד היה מהכוחות הראשונים שניהלו את הקרבות מול המחבלים. מתוך שיחה שערך **סא"ל תומר גרינברג, מג"ד 13 בגולני ללוחמיו.**

"בעוד עשר שנים יהיה מג"ד גיבור לגדוד 13, עם לוחמים גיבורים. חלקכם תהיו כבר הורים, חלקכם לא יודע איפה תהיו. המג"ד ההוא יקפיץ את הגדוד ביום כיפור ויספר עליכם [...]. אז כנראה שאתם לא כאלה מפונקים, אתם לא דור האייפון. אני גאה בכל אחד ואחד שעומד פה. גדוד 13 הם גיבורים, אבל זאת רק ההתחלה. יש לנו עוד לילות של הגנה, ויש לנו עוד מבצע לתמרן."

"באתי להילחם"

<u>תיאור האירוע:</u> כוח מהחטיבה הרב ממדית היה מהכוחות הראשונים שהגיעו ליישובי עוטף עזה אחרי שהתחילה התקיפה של האויב מעזה. מתוך דבריו של מפק"צ ע' על הלחימה ועל מפקד היחידה שנפל באותו קרב, **אל"מ רועי לוי ז"ל:**

"שבת בבוקר מתחילות האזעקות, תוך כדי מגיעות ידיעות על חדירות מחבלים באזור העוטף. לפני הירידה לעזה ניגש אליי מפקד היחידה, אל"מ רועי לוי, ואמר: אתה מגיע, תופס פלאפל ואומר לו 'אני מהרב ממדית. באתי להילחם.' [...] עברנו מבית לבית במטרה לטהר את הקיבוץ ממחבלים ולהציל את תושביו. פורצים את הדלת ונכנסים לתוך הבית. מפקד היחידה מגיע וחובר אל הכוח שלנו. מהר מאוד פותחים עלינו באש מכל החלונות. אני מקבל כדור בבטן מהחלון המערבי, הקשר שלי מקבל כדור ברגל. אני משפר עמדות בעזרת אחד החיילים שלי. הכדורים שורקים מעליי. אני עולה בקשר ומעדכן במצבי, ואז שומע "קודקוד נפל".

זו הלחימה הראשונה שלי בחיים. מזל שהיה איתי את רועי, מפקד היחידה, שהיה מנוסה, נתן פקודות והיה ראשון להסתער. שום דבר לא היה עוצר אותו, הוא ניהל לחימה בצורה רהוטה. אתה רואה שהדוגמה האישית זה לא משהו שנראה מאחור אלא משהו שמגיע לשטח."

6

"אין סיכוי שהם מנצחים אותי"

<u>תיאור האירוע:</u> ג', לוחם ביחידת דובדבן, החליט לנסוע עצמאית ליחידה ברגע ששמע על האירועים בדרום, משם הוא וחברי היחידה קפצו מהבסיס לכיוון כפר עזה בארבעה רכבים ממוגנים, במטרה לנטרל מחבלים ולחלץ אזרחים ופצועים. הלחימה נמשכה שעות ארוכות, כשבמהלכה הכוח חטף אש חיה, טילי RPG ונשאר עם תחמושת מועטה בלבד. כוח נוסף הגיע לאזור והצליח לחלץ את ג' וחבריו מהשטח לאחר שניטרלו מספר מחבלים נוספים.

"הרגשתי שאין מצב שאני נותן להם לקבוע את העתיד שלי, שלנו.
גם אם תיגמר התחמושת אני אמצא פתרון אחר, אין סיכוי שהם מנצחים אותי. זה לא משנה מי אתה ומאיפה באת, כולנו נלחמים בשביל אותה מטרה ואחד בשביל השני."

"עם ישראל מצפה מאיתנו שננצח"

<u>תיאור האירוע:</u> סא"ל סלמאן חבקה, מג"ד 53 של חטיבת השריון 188, היה בשבת בביתו בכפר יאנוח ג'ת שבגליל. חייליו נמצאים בקו בחברון, בעוד שהטנקים, התחמושת והמקלעים בבסיס צאלים. כששמע בתקשורת את ההודעה הראשונה על המתרחש בדרום, החל בנסיעה מהצפון אל צאלים ובמקביל פקד על כל ההקצינים לאסוף חיילים, ולהגיע לגזרה. כמו ביום כיפור ההוא, הורכבו צוותים לא אורגנים לפי סדר הגעת הצוותים. טנקי גדוד 53 פעלו בסופה, מעבר ארז, באר, כפר עזה ונחל עוז- כולן גזרות שהמג"ד כלל לא הכיר לפני כן ומבלי שקיבל כל פקודה לעשות כך.

יוני, מג"ד צנחנים שלחם באזור סיפר: **"רעש פגזי הטנקים היה הצליל המעודד ומפיח רוח לחימה החזק ביותר ששמע עד כה."**

"הלוחמים שלי גיבורים, הם עשו עבודה נפלאה בהיפוך הקרב במהרה. דהרנו על הזחלים שלנו במטרה אחת: להציל את יישובי העוטף. נועדנו להוביל לניצחון, אין לנו ברירה אחרת, אין לנו ארץ אחרת, עם ישראל מצפה מאיתנו שננצח."

סא"ל סלאמן חבקה, מג"ד 53

"כולם נרתמו, כולם נלחמו"

<u>תיאור האירוע:</u> סרן משה צבי נריה, סרן אדר וולף וסרן יהודה כהן, מפקדי פלוגות בסיירת גבעתי, היו בקרב הקשה בקיבוץ נחל עוז, בו חוסלו כ- 60 מחבלים. עם הכניסה לקיבוץ נשמע ירי מכל עבר. מול עיניהם התגלתה קבוצת מחבלים, לבושים שחור ומצוידים כהוגן בציוד לחימה בין בתי היישוב. לאחר לחימה עזה, הצליח **כוח סיירת גבעתי** להשתלט על הקיבוץ, ולהדוף ניסיונות נוספים של חדירת המחבלים.

"מבוקר יום שבת לוחמים ומפקדים בכירים נלחמים קרבות פנים מול פנים עם המחבלים. כולם נרתמו, כולם נלחמו. יש פה אחוז גיוס מטורף. הגיעו לכאן בוגרי הסיירת ממחזורים קודמים שלא קראו להם ורוצים להצטרף. אמרנו להם 'תחזרו הביתה', והם מתעקשים להישאר."

סרן יהודה כהן, מ"פ בסיירת גבעתי

9

"אחד הדברים הכי חזקים שחוויתי באירוע זה הצוות"

<u>תיאור האירוע:</u> סמ"ר דביר שנקן, חובש קרבי ותיק בעורב נח"ל, היה בעוד סיור שגרתי בגזרת סופה כשהתקבלו דיווחים על חדירת מחבלים. דביר והצוות הוקפצו לחולית, שם ניהלו קרב מול המחבלים עד שקיבלו שיחת סיוע מהחפ"ק. לאחר שחילצו את הצוות בנ.צ. שניתנה להם ופינו את הפצועים ברכבם, הם חברו לכוח נוסף להמשך לחימה. דביר מתמקם וחובר לקליין המפק"צ.

דביר מטפל בפצועים הנמצאים בשדה הקרב כשהוא פצוע מרסיסים בראשו. האש כבדה, וגם קליין נפגע מכדור בחזה ונהרג בקרב. כשהוא ללא מפקד בשטח, דביר מבין שעליו להקים חמ"ל פצועים ולפנות את חבריו לצוות שנפגעו. הוא חובש עצמו בזריזות, מטפל בשאר הפצועים בקרב, ומורה מרחוק לפצועים נוספים כיצד לטפל בעצמם ולהחזיק מעמד. דביר מבין שעליו לפנות את הפצועים במהרה ומנסה לעלות בקשר, אך מכשיר הקשר נותק. לבסוף,הוא מצליח לחבור טלפונית לבור של חיל האוויר ולהזניק למקום שני מסוקי חילוץ. דביר מנחית את המסוקים בשטח, ויחד עם החברים לצוות הם מפנים את הפצועים למקום מבטחים.

"אחד הדברים הכי חזקים שחוויתי באירוע זה הצוות, אחוות לוחמים. לדעת שהם יבואו לכל דבר ולכל מה שאתה צריך. כל אחד נתן את ה- 100% שלו כדי שכולנו נצא מזה. במהלך הקרב כל אחד צריך להבין מה המטרה שלו ולמצוא כל דרך אפשרית לבצע את המשימה."

10

"היינו טנק בודד בגזרה, הבנו שאין שם מישהו אחר"

<u>תיאור האירוע:</u> סגן גיא חיון, מגדוד 77 של חטיבה 7, החל לפקד על צוות הטנק שלו כשבוע לפני תחילת המלחמה. בבוקר יום שבת ה-7 באוקטובר, חיון שומע את שיגורי הרקטות ועולה בקשר לקבלת עדכון. יחד עם לוחמיו הוא מתחיל בתנועה לכיוון המוצב אליו הוזעק. בדרכם, נורה לכיוונם טיל נ"ט ראשון - ומחטיא. **טיל הנ"ט השני, מבעיר אש בצריח הטנק. חיון בוחר שלא לשתף את הצוות על מנת לשמור על קור רוחם של הלוחמים.** הוא חובר למ"פ גולני בגזרה, אליו סופח, ומגלה כי למוצב פלשו מחבלים. חיון וצוותו מנהלים קרבות ממושכים, במהלכם המחבלים משתלטים על רכבי הסאוונה והדוד של גולני. בהחלטה מהירה, חיון מורה לצוות לדרוס את הסוואנה, ובמקביל לירות על הדוד ירי מקלעים. **המחבלים חוסלו - תשעה במספר.** חיון עולה מול החמ"ל לעדכן במצבם כשנהג הטנק מבחין כי 30 מחבלים חמושים מטפסים מעל הגדר ונעים לכיוונם. חיון מורה לנהג לבצע נסיעה לאחור, לדרוס את המחבלים, **ובכך מסכל את הפלישה.** בעת הקרב, הטנק נפגע משני טילי נ"ט נוספים המשביתים את כלל המערכות, פרט למנוע הטנק. הוא מחליט לנסוע לכביש הראשי, שם יוכל לחבור לכוחות נוספים. חייל שלו שנמצא בחפש"ש, מגיע מביתו לנקודה בה חיון נמצא, עם רכבו הפרטי. חיון יודע כי במוצב קיים טנק נוסף שאפשר להשמיש ללחימה, לכן הוא אוסף את כלל האמר"לים והמקלעים שהיו בטנק, ומעמיס אותם לרכב הפרטי של פקודו. עם הגעתם למוצב, חיון **חובר לטנק של המ"פ שלו וממשיך בלחימה.**

"היינו טנק בודד בגזרה, הבנו שאין שם מישהו אחר. התחברתי לתחושות של יום כיפור. עמדתי עם הטנק מול קיבוץ ניר עם והבנתי את החשיבות של מה שאנחנו עושים. עשינו כל מה שיכולנו ומנענו מהחבלים להיכנס ליישובים."

סרן יהודה כהן, מ"פ בסיירת גבעתי

"זה התפקיד שלנו"

<u>תיאור האירוע:</u> רב סרן במילואים גולן קריגר, מ"פ גדוד 46, חטיבה 401, היה בביתו כששמע את הדיווח על חדירת מחבלי החמאס לשטחי ישראל. קריגר הבין **כי מדובר באירוע בסדר גודל שלא נראה בעבר,** והחליט להקפיץ את כל הפלוגה לאזור נחשונים, שם החלו לטפל בטנקים. תחילה שקלו לשלוח את הכוח להילחם באופן רגלי, אך קריגר ידע שהלחימה עזה, **ושיש צורך דחוף במשוריינים הקטלניים.**

"אתה סומך עלייך?" שאל קריגר את המח"ט שהשיב בחיוב **"ניפגש בבוקר בעזה." בשעה 12:00 נכנסו הטנקים לכפר עזה.** הקרב ערך שעות רבות אך בסופו הושגה שליטה בשטח. בסיום הלחימה, הוביל קריגר את הפלוגה לשטחי הכינוס, שם הם מתכוננים לקראת המשך המערכה.

"הבאנו ג'יפאי שייסע מקדימה ויפתח לנו את הדרך. המחזה היה סוריאליסטי. באזור קריית גת הציר נגמר לנו, ועלינו על כביש 6. החי"ר זיהה את המחבלים, והטנקים שלנו ביצעו ירי. הוצאנו אישה בחודש התשיעי להריונה מהבית, בבתים אחרים הוצאנו קשישים, משפחה עם שלושה ילדים ועוד הרבה."

נפרדתי מאשתי והילדים בבית הכנסת ויצאתי. זה לא פשוט, אבל אחרי יומיים-שלושה זה מתחבר למשהו גדול. כולם מבינים שמה שקרה פה הוא לא משהו רגיל, ושמה שהולך לקרות יירשם בדפי ההיסטוריה. זה התפקיד שלנו.

רב סרן במיל' גולן קריגר

12

"אנחנו פה, קמות על הרגליים"

<u>תיאור האירוע:</u> בבוקר ה-7 באוקטובר, התצפיתניות בחמ"ל אוגדת עזה היו הראשונות לזהות ולהתריע על המתקפה. **למרות קולות הירי, המטענים, והידיעה שהן עלולות להיפגע בכל רגע, התצפיתניות בחמ"ל היחיד שנותר מתפקד, הסתגרו בעמדות תחת מתקפה אכזרית.**

סגן בר רביב, סמ"פ תצפיות, מנחה את הכוח להתחיל לירות בכל מה שהן רואות דרך מערכת 'הרואה יורה'. הן מצליחות לחסל מספר מחבלים. גם כשהן בלב חילופי האש, התצפיתניות ממשיכות לאייש את המצלמה עד הרגע בו המצלמות נופלות. "אני מתמלאת בתחושת פחד אבל בו זמנית בתחושה גאווה, שגם בסיטואציה כזאת, שהמחבל מחוץ לדלת, הן שואלות אותי אם הן יכולה להפקיר את התצפית שלהן," מספרת בר, מפקדת הכוח. "**אנחנו אוחזות עד הרגע האחרון - עד שמורידים לנו את התצפיות.**"

מתוך החמ"ל החיילות פעלו כדי להכוון את כוחות הסיוע ולסייע לפצועים והן ממשיכות דרוכות ונכונות, גם היום במשימות ההגנה בגזרה.

"אנחנו פה. קמות על הרגליים. ואנחנו לאט לאט מוסיפים עוד עיניים לגזרה, וזה מוכיח את עצמו. לפני יומיים מצאנו מחבל מחוץ לכרם שלום וחיסלנו אותו. אם זה לא אנחנו כאן, אז זה בשוט לא יהיה. אין פה מקום לקום וללכת - צריך לנצח. אנחנו נהיה כאן עד הרגע האחרון, עד שננצח"

סגן בר רביב, סמ"פ תצפיות בחטמ"ר דרומית

13

"שייטת 13 תגן עליכם"

<u>תיאור האירוע:</u> עם הדיווח על חדירת המחבלים בגבול עזה, כוחות יחידת שייטת 13 בסדיר ובמילואים הוזנקו במסוקים למספר מוקדים, שם חברו לכוחות הפועלים בשטח למאמץ מלחמתי משותף. **לוחמי השייטת ניהלו קרבות תחת אש כבדה לחיסול מחבלים ושחרור בני ערובה במוקדים רבים לאורך העוטף**, והתקדמו ממשימה למשימה בהתאם לדיווחים השונים.

כאשר הגיעו למוצב סופה, החלו הלוחמים לבצע סריקה מקיפה ולטהר את השטח. **כוח השייטת היה במיעוט מספרי אל מול עשרות מחבלים חמושים היטב שהתבצרו עם עשרות בני ערובה, חלקם פצועים.** הכוח התמקם וקיבל סיוע אש מכוחות שריון ואוויר והחל בלחימה עזה שנמשכה מספר שעות. בסופה, **לוחמי השייטת חיסלו או לכדו את כלל מחבלי החמאס במוצב וחילצו את בני הערובה בהצלחה.** כשהגיעו הלוחמים לבונקר הבסיס, בו הסתגרו חיילים רבים, צעקו להם הלוחמים "תישארו בבונקר, אנחנו באים!" לוחמי השייטת חזרו לשחרר את החיילים ולהעניק סיוע רפואי לפצועים.

במהלך הקרבות חיסלו לוחמי שייטת 13 למעלה מ-60 מחבלים ועצרו 26 נוספים, ביניהם סגן מפקד החטיבה הימית הדרומית של החמאס, מוחמד אבו ע'אלי. הכוח הצליח לחץ כ-250 בני ערובה בחיים.

"הרגנו עשרות מחבלים ולקחנו שבויים – שייטת 13 תגן עליכם, ותמשיך להגן עליכם בכל עת."

רס"ן ה', מפקד יחידת לוחמים

"אנחנו מבינים שצריכים אותנו"

<u>תיאור האירוע:</u> באוקטובר 23' רס"ן מתן אלגרבלי היה חניך בקורס פו"מ לאחר שסיים תפקיד כקצין אג"ם גבעתי. כשדווח על פלישת מחבלי החמאס לשטחי ישראל, מתן חובר ישירות למח"ט גבעתי במפקדת החטיבה, עולה על האמר עם הסמח"ט ונוסע לכיוון שדרות. **"אנחנו מבינים שצריכים אותנו במסיבה ברעים"** מספר אלגרבלי. לאחר שעתיים, בהם הצליחו לחסל שלושה מחבלים **ולהציל עשרות ממשתתפי המסיבה,** החלו בתנועה לכיוון יישובי העוטף. בדרכם זיהו רכב חשוד, ביצעו איגוף רגלי, ולאחר זיהוי המחבלים ירו בשלושה נוספים.

בכניסה לכפר עזה אלגרבלי מבין את **סדר גודלו של האירוע.** בקצה המסדרון של אחד הבתים, הכוח מזהה אדם שרוע על הרצפה הזועק לעזרה. הסנדלים לרגליו העלו את הסבירות כי מדובר בתושב הזקוק לסיוע. אלגרבלי מבחין בחדות בקלצ'ניקוב המונח לצידו, וחושד כי **מדובר במלכודת.** הוא מונע מהכוח להתקרב ומורה למ"פ שאיתו לזרוק רימון הלם. אש נפתחת לעברם, אלגרבלי והכוח יוצאים חזרה אל הגינה הישר לתוך **מארב של יחידת העילית של החמאס.** בקור רוח ותושייה, הם מצליחים לחסל את המחבלים ובכך למנוע פגיעה בחיילים רבים. על הזיהוי המוצלח מספר אלגרבלי – **"האינטואיציה שלי הרגישה שהזעקות לא אמינות. זה מגיע משנים של ניסיון ושיתוף פעולה עם לוחמים מעולים."**

בהמשך הלחימה נפצע אלגרבלי מכדור בבטנו, וחולץ על ידי חברו.

" החזרה לצה"ל היא רק עניין של זמן, אני לא מתלבט לרגע."

רס"ן מתן אלגרבלי, במהלך אשפוזו בבית החולים שיבא

"לא משנה מה, אין פחד"

<u>תיאור האירוע:</u> סא"ל י', מפקד טייסת מסוקים 118, ואל"מ י', טייס משנה בטייסת, רגילים להתעורר למשמע קול הסירנה המזעיק אותם להציל חיים. בבוקר ה-7 באוקטובר, התחלף קול הסירנה בקולות אזעקת 'צבע אדום'. סא"ל י' מקפיץ את כל אנשי הטייסת המגיעים מבתיהם, ומתכוננים לרגע הורדת המשימה. במקביל, אל"מ י', מחליט שעליו לנקוט בפעולה ומתקשר למח"ט הצנחנים, אל"ם עמי ביטון, חברו מזה 30 שנה. בשיחתם י' אומר **"יש לנו ארבעה יסעורים שיכולים להטיס הרבה מאוד לוחמים, איפה אתה ומה אתה רוצה שנעשה?"**

חיילי הצנחנים מגיעים לנקודת החבירה באזור הבקעה, שם נוחתים המסוקים. היסעור, שבשגרה מכיל 33 חיילים, מטיס כעת 50 לוחמי צנחנים לקראת נחיתה בשטחי העוטף ולחימה במחבלים. בהגעה לנקודת הנחיתה, הטייסים מבחינים כי השטח מלא במחבלים, ומחליטים לשנות את היעד. עם ביצוע הפנייה ימינה, נורה לעברם טיל נ"ט שמשבית את המנוע השמאלי. על אף הפגיעה והתפוסה המלאה של המסוק, הטייסים יודעים כי המשימה חייבת להתבצע בכל מחיר, **ותוך הפגנת אומץ לב וקור רוח** מנחיתים את המסוק בהצלחה. לוחמי הצנחנים פורקים מהמסוק במהירות ומתחילים להילחם במחבלים. כשהלוחם האחרון עוזב את המסוק, טיל נ"ט נוסף נורה לעבר היסעור, מפוצץ ומשבית אותו. הטייסים מצליחים לצאת מהמטוס ברגע האחרון. לאחר 10 דקות של לחימה עזה תחת אש תופת, **מצליחים הצנחנים לחסל את כל המחבלים באזור,** להגיע ליישובי העוטף, לטהרם ממחבלים ולסייע בפינוי התושבים הניצולים.

"האזרחים הסתכלנו עלינו כמו מלאכים. רואים את היסעורים מהגגות בגובה נמוך. שם הבנתי שלא משנה מה – אין פחד. כשאתה רואה ילד ומשפחה מנופפים לך, אתה אומר אין סיכוי שאני אתן למחבל לפגוע בהם."
סגן גבריאל מפק"צ בצנחנים

"היה ברור שצריך לקחת יוזמה [...] להטיס 50 לוחמים זה לא סתם מצב ששמור רק למצבי חירום. האחריות היא כבדה."
סא"ל י', מפקד טייסת 118

16

"זו השעה שהעם צריך אותנו ואנו צריכים להיות שם"

<u>תיאור האירוע:</u> הספינות של פלגת הביטחון השוטף של חיל הים היו הרחק מקו החוף בבוקר ה-7 באוקטובר, כאשר לוחמי הפלגה זיהו כי מצפון הרצועה יוצאים שבעה כלי שיט, מלאים באמצעי לחימה ועשרות מחבלים מכוח הקומנדו הימי של החמאס. הלוחמים הפליגו במלוא המהירות לכיוון המחבלים על מנת לסכל את הגעתם לקו החוף. הם ניהלו קרבות עזים **בתושייה ומקצועיות,** השמידו חלק מהסירות של החמאס, נלחמו כנגד המחבלים והצילו **חיי אזרחים רבים ביישובים** אליהם תכננו המחבלים לפלוש.

כאשר הגיעו לקו החוף המשיכו הלוחמים של פלגה 916 לסכל את עגינתן של סירות המחבלים מהים, על מנת **לשמור על קו הגבול מוגן** ולהעניק ביטחון לתושבי קיבוץ זיקים שראו כיצד לוחמי הבט"ש שומרים עליהם גם מהים.

"אני גאה ביחידה שלי, בפלגה 916. אני גאה באנשים שלי ובערכים אותם הם מייצגים. הם מימשו הלכה למעשה את רוח היחידה. הם לא חששו להיכנס פנימה, להסתכן ולהפליג לכיוון המחבלים, תוך כדי סיכון חייהם והם עשו הכל כדי שהמחבלים לא יגיעו לחוף.
במלחמה אנו מממשים את הייעוד שלנו כלובשי מדים. אנו מגיני העם ובעיני אין תחושת סיפוק גבוהה יותר של אדם מאשר שהוא ממש את הייעוד שלו. זו השעה שהעם צריך אותנו ואנו צריכים להיות שם."

מתן חזן, סא"ל מפקד פלגה 916

"המשימה שלנו – להביא כמה שיותר כוחות למרחב"

<u>תיאור האירוע:</u> רס"ן נ', טייס בטייסת 124, התעורר בבוקר ה-7 באוקטובר למשמע אזעקת 'צבע אדום' בביתו בתל אביב. תוך דקות ספורות הוזעק עם טייסים רבים לבסיס פלמחים, והחל לאייש את המסוקים על הלוח לקראת המשימות. באופן שונה מבדרך כלל, על נ' היה להמריא ולחבור מהאוויר למפקד צוות מיחידת לוט"ר ערבה. נ' מבין את המצב ולא ממתין, הוא מתארגן להמראה יחד עם צוות הטיסה ומחליט על נקודת האיסוף של הלוחמים.

רס"ן נ' אוסף את מפקד הצוות, יורם, יחד עם 10 לוחמי לוט"ר נוספים, וממריא לכיוון העוטף. הוא מתעדכן עם יורם במשימה – לטהר את יישוב מבטחים ממחבלים ולחלץ את התושבים הלכודים. נ' **מבצע הערכת מצב באוויר,** מבין את דחיפות המשימה, ומקבל החלטה חריגה. הוא מבין ש**אין זמן לבזבז** וטס לכיוון יעד הנחיתה ללא אישור מהשולט.

נ' מבין שהאיום קיים 360 מעלות ומתכנן כניסה לנחיתה **באופן הטקטי והבטוח ביותר.** הוא מוצא מנחת מזדמן מאחורי החממות של יישוב מבטחים, **ובנחישות וקור רוח** מנחית את המסוק בהצלחה. צוות הלוחמים של לוט"ר חוברים לכיתת הכוננות של היישוב **ומצליחים לחסל את כל המחבלים.** משם ממשיך הצוות למוצב סופה, ויחד עם הכוח של שייטת 13, **מחזירים את השליטה בו לידי צה"ל.**

"אני מבין שעכשיו האחריות עליי. המשימה שלנו זה להביא כמה שיותר כוחות למרחב. לעשות את הכי טוב שאני יכול, והכי טוב שאני מבין מכל מה שלמדתי עד היום."

רס"ן נ', טייס בטייסת 124

18

"אני מרגיש שייכות גדולה לכל האנשים איתי בגדוד"

<u>תיאור האירוע:</u> בשבת ה-7 באוקטובר רס"ר סלמאן גדבאן, היה נגד תורן במחלקת החימוש של גדוד 13 בחטיבת גולני. הוא חשב שהוא סוגר עוד שבת שגרתית במוצב נחל עוז, כשלפתע שמע את אזעקת 'צבע אדום'. בתחילה תפס סלמאן מחסה אך לאחר מספר דקות הבין כי מתרחש אירוע חריג בבסיס. סלמאן מקבל את הדיווח על חדירת המחבלים **ויוצא עם נשקו האישי** לוודא ששאר חיילי הבסיס מוגנים. הוא מרכז את כלל חיילי המפקדה באזור מוגן וחובר לעוד ארבעה לוחמים. תוך הפגנת קור רוח תחת אש, מצליחים סלמאן והלוחמים לגבש תוכנית הגנה על החיילים. עם מעט תחמושת אוכל ומים, הם תופסים עמדות ובמשך שעות רבות הודפים את המחבלים.

בשעות הצהריים חובר טנק לכח של סלמאן, אך הוא סופג פגיעות מטיל נ"ט שגורמות להשבתתו. לוחמי הטנק מצטרפים למאמץ הלחימה בבסיס ואחד מהם נפגע ונהרג במקום. סלמאן מבין כי תחת האש הכבדה לא יצליח לחלצו, אך הוא פותח באש לכיוון המחבלים ומונע מהם לחטוף את החייל.

בשעות הערב, מגיעים כוחות מיוחדים לחילוץ וטיהור הבסיס ממחבלים. גם אז, בשוך הקרבות, סלמאן לא נח לרגע, על אף שאינו לוחם בהכשרתו ולמרות יום הלחימה הקשה שעבר, הוא חובר ללוחמי היחידות המיוחדות במאמץ הטיהור שנמשך כל הלילה ומסייע בחילוץ הפצועים החיילים שנשארו במקומות המסתור במוצב.

"אני מרגיש שייכות גדולה לכל האנשים שאיתי בגדוד. אני לא יכול רק לדאוג לעצמי וללכת. ידעתי שאני הייתי היחיד מהגדוד שהיה שם, ושצריך מישהו שמכיר את הבסיס."

רס"ר סלמאן גדבאן

19 "אין סיכוי שאני נותן להם להיכנס לחמ"ל"

<u>תיאור האירוע:</u> אזעקות 'צבע אדום' לא זרות לסא"ל אודי מדינה, קצין המשא"ן של אוגדת עזה מזה כשנתיים. בבוקר שבת, עם הישמע האזעקה התעורר אודי עם אשתו וילדיו, שהגיעו לבקר במהלך השבת בבסיס, ורץ איתם לעבר המרחב המוגן. אודי מבין במהרה שמדובר באירוע חריג וחובר למפקד גדוד הקשר האוגדתי, סא"ל סהר מחלוף, שהיה גם הוא באותה השבת עם משפחתו באוגדה. יחד הם רצים לחמ"ל על מנת לקבל תמונת מצב על המתרחש. כשהם מגלים שמחבלים מנסים לחדור לבסיס, לוקחים אודי וסהר את הנשקים האישיים **ויוצאים להשתתף בקרבות הבלימה וההגנה.**

כ-20 מחבלים פרצו את הגדר בחלקה הצפוני של האוגדה והחלו לפשוט על הבסיס. אודי וקצין נוסף מהאוגדה החלו לנוע לכיוון המגורים במטרה לחפש חיילים נוספים ולחלצם. **תוך הפגנת קור רוח תחת אש ושיתוף פעולה** הם תופסים עמדות ומנהלים קרבות ירי עם המחבלים לאורך כל הבסיס. **בזכות לחימתו העיקשת של סהר, אודי מצליח לשחרר חיילים ולהביא אותם למקום מבטחים.** לאחר שעות לחימה ממושכות, מגיעים לבסיס לוחמי שלדג וסיירת מטכ"ל לטהר את כלל מרחב מפקדת האוגדה. **אודי, שאינו לוחם בהכשרתו, ממשיך לחפות עליהם כל העת, בידיעה כי משפחות רבות של קצינים נמצאות בחמ"ל והוא החוצץ בין המחבלים לבינם.**

במהלך הקרבות נפל סא"ל סהר מחלוף ז"ל, שלקח חלק יחד עם אודי בלחימה, היוזמה ואומץ הלב שהפגינו שניהם במהלך הלחימה סייעה **בהצלת חיים רבים הן של חיילים והן של בני משפחות ששהו במהלך השבת בבסיס.**

"ידעתי שאני הקו האחרון. אם אני לא מצטרף ללחימה יקרה אסון גדול יותר ואין סיכוי שאני נותן להם להיכנס לחמ"ל. זאת האחריות שלי".
סא"ל אודי מדינה, קצין משא"ן אוגדת עזה

20 "הדבק ביני לבין הלוחמים חזק יותר מהכדור"

<u>תיאור האירוע:</u> הפלגה של סגן א' מפק"צ באגוז הוקפצה בבוקר ה-7 באוקטובר לצומת כיסופים. כשא' מגיע ליעד עם הצוות **הוא מבין את גודל השעה – "אנחנו במלחמה".** א' חובר למג"ד 51 שמורה לו לכבוש את המוצב. מבלי לדעת דבר על הלחימה המתרחשת בתוך המוצב, לוקח א' מפה ומחלק את המוצב לתאי לחימה.

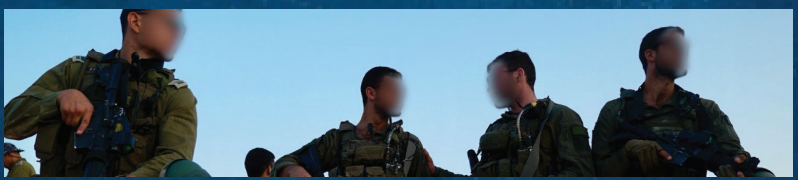
יחד עם צוות של 13 לוחמים, מעטים מול רבים, הם יוצאים לקרב. א' מורה לשני לוחמים להגן על החמ"ל בו לכודים רוב חיילי המוצב. הוא מבין כי במגורי הבנות נמצאות שתי חיילות שלא הצליחו להגיע לחמ"ל ומתקדם לעברן. **הכוחות יוצרים במיומנות ובמקצועיות פרצות דרך גדרות וחלונות המבנים עד להגעה למגורים,** ולאחר לחימה ממושכת תחת אש כבדה, הלוחמים מצליחים לחלץ את הבנות ולאבטח אותן עד הגעה למקום מבטחים.

לאחר החילוץ, מגיעה לבסיס תגבורת בנמ"ר המסייעת לכוח בלחימה. א' חובר אליו ונפגע מכדור בכתפו. **כשהוא שכוב על גבו, הוא עדיין מצליח לתת מכת אש ולחסל את המחבל הנמצא מעליו.** כוח הלוחמים הנוסף, בפיקוד הסמל חובר אליו, וא' מבין שהלוחמים הצליחו לחסל כמעט את כל המחבלים בבסיס. בעודו פצוע הוא מורה לסמל לתפוס פיקוד ולפנות את הפצועים לחמ"ל. א' מתרכז בהזנקת כוחות נוספים שיסייעו בלחימה, בפינוי הפצועים ובחילוץ החיילים, ומעביר לקמ"ן את כל המידע שאסף במהלך הקרב על מנת לתת לכוחות החוברים תמונת מצב בהירה ככל האפשר.

בסוף הלחימה הצוות בפיקודו של א' הציל 50 חיילים ו-4 אזרחים, בהם תינוק, שתפסו מחסה בחמ"ל.

"היופי ביחידת אגוז זה הדגש הגדול על רוח הלחימה, על האופי, האיתנות והקשיחות. עומדים במשימה לא משנה מה. זאת מהות היחידה – מוכנים להכל... זה עניין של זמן עד שאני חוזר, הדבק ביני לבין הצוות חזק יותר מהכדור."

סגן א' מפקד צוות ביחידת אגוז

בשעות הקשות האלה אני רוצה שתדעו, צה"ל כאן, כח המגן של מדינת ישראל בכל עוצמתו, יכולותיו ובעיקר אנשיו הנפלאים. אני מאוד גאה לעמוד בראשם של מפקדים וחיילים הנכונים להילחם בחירוף נפש ובנחישות...

"צה"ל ינצח בזכות הדבקות במשימה, עוז הרוח והרעות. צה"ל ינצח כי מלחמתנו צודקת. צה"ל ינצח בזכות חוסנו של העם שממנו הוא בא. הוא ינצח בזכות יכולותיו וכי למשימה הזו התאמנו."

הרמטכ"ל, רא"ל הרצי הלוי

גבורת המעשה
לעוצמת הרוח

עמוד 6 — "תזכרו שעם ישראל סומך עלינו"
חטיבת הצנחנים – גדוד 202

עמוד 7 — "בכוחנו להתגבר"
פקע"ר – חטיבת החילוץ וההצלה

עמוד 8 — "אנחנו מכניעים אותם"
הגנת הגבולות – גדוד קרק"ל

עמוד 9 — "אני גאה בכל אחד ואחד שעומד פה"
חטיבת גולני – גדוד 13

עמוד 10 — "באתי להילחם"
ז"י – החטיבה הרב-מימדית

עמוד 11 — "אין סיכוי שהם מנצחים אותי"
חטיבת הקומנדו – יחידת דובדבן

עמוד 12 — "עם ישראל מצפה מאיתנו שננצח"
חטיבה 188 – גדוד 53

עמוד 13 — "כולם נרתמו, כולם נלחמו"
חטיבת גבעתי – סיירת גבעתי

עמוד 14 — "אחד הדברים הכי חזקים שחוויתי באירוע זה הצוות"
חטיבת הנח"ל – סיירת נח"ל

עמוד 15 — "היינו טנק בודד בגזרה, הבנו שאין שם מישהו אחר"
חטיבה 7 – גדוד 77

עמוד 16 — "זה התפקיד שלנו"
חטיבה 401 – גדוד 46

עמוד 17 — "אנחנו פה, קמות על הרגליים"
הגנת הגבולות – חטמ"ר דרומית – גדוד 414

עמוד 18 — "שייטת 13 תגן עליכם"
חה"י – שייטת 13

עמוד 19 — "אנחנו מבינים שצריכים אותנו"
חטיבת גבעתי

עמוד 20 — "הבנתי שלא משנה מה – אין פחד"
חטיבת הצנחנים וטייסת 118

עמוד 21 — "זו השעה שהעם צריך אותנו ואנו צריכים להיות שם"
חה"י – פלגה 916

עמוד 22 — "המשימה שלנו – להביא כמה שיותר כוחות למרחב"
ח"א – טייסת 124

עמוד 23 — "אני מרגיש שייכות גדולה לכל האנשים שאיתי בגדוד"
חטיבת גולני – גדוד 13

עמוד 24 — "אין סיכוי שאני נותן להם להיכנס לחמ"ל"
מפקדת אוגדת עזה

עמוד 25 — "הדבק ביני ולבין הלוחמים חזק יותר מהכדור"
חטיבת הקומנדו – יחידת אגוז

בית יוצר לבניין הרוח
חיל הפרסונל והמטה